

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۲ تیر ۹۰

هفته‌ی بیست و چهارم (تلاش، کلید راه است)

۱۱ شعبان ۱۴۳۲ (هفته‌ی دوم ماه شعبان)

به نام آفریننده‌ی زمان، آنگاه که فرمود: اوست که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید. کدام شش روز؟ آیا معنای روز، روزهای زندگانی است؟ خیر. روز، در آفرینش، خورشیدی ندارد تا تقویمی داشته باشد، منظور به تصویر کشیدن عظمتی است که پرستش را در شکرش فرمان می‌دهد و شکر، وسیله‌ای است تا با افروختن چراغش، دل را به لقاح درگاه با عظمت کبریایی، نزدیک می‌نماید.

فرمان داده بودیم به بازار بیاوید. آمدن به بازار دنیا را بسیار خوب آموخته‌اید؛ بدون نیاز به مراقب، می‌توانید به گردش پردازید و از آنچه می‌بینید لذت ببرید؛ زمان، در اراده‌ی خریدتان متوقف می‌شود و لذت تماشای ویتترین‌ها، ساعت‌ها را به فراموشی مبتلا می‌کند؛ با مقدار پولی که به همراه دارید به دنبال متاعی هستید که مناسب با برنامه‌ریزی‌تان در خرید باشد.

دعوتتان کردم به بازار غیب، سفری کنید. همگی در مسافرت، دچار تردید شدید؛ شوق آمدن را داشتید ولی جانش را در رمق دنیا از دست داده‌اید؛ مانند سالخورده‌گان که گردش در بازار برایشان سخت است با پاهایی که رمق راه رفتن را از دست داده از جا بلند شدید ولی ضعف جانتان اجازه نداد که ویتترین‌های زیبا را تماشا کنید؛ به دنبال متاعی که در فکرتان بود آمدید و آن را خریدید و بدون تماشای بقیه‌ی بازار به خانه مراجعت کردید؛ استطاعت خریدتان را با عملتان سنجیدید درحالی‌که عملتان را اگر به بازار غیب بیاورید، مراجعه کنندگان مانند متاعی استفاده شده به آن می‌نگرند و جذابیتش را در کهنه بودنش به فراموشی می‌سپارند.

درک، در وجود انسان مانند جواهری است که جواهر فروشان برای رونق کسبشان به نمایش می‌گذارند تا چشم بینندگان با دیدنش، آن را در دل جای دهد و سرمایه‌اش را برای خرید، تسلیم کند. آنچه که شما به نمایش می‌گذارید، جواهراتی دست ساز است

که با گذشتِ زمان، دچار تخریب می‌گردد و زیبایی‌اش به فلزی غیر قابلِ استفاده تبدیل می‌شود پس خریدارِ جواهری باشید که از دلِ زمین استخراج می‌شود و گرانی‌بهایش، معرفِ اصل بودنش است. جانتان را با درکش، از فنا نجات دهید و مطمئن باشید تلاش، کلیدِ راه است.

برای هفته‌ی آینده به شاگردانی که از بازارِ دلشان، متاعی اصل را به بازار عرضه کنند، آدرسِ حفاری را نشان خواهیم داد، پس مراقب باشید در دامِ نفسستان، زمان را از دست ندهید؛ چاهِ تنتان را طوری حفاری کنید که به آبی که پروردگار عالم فرموده برسید.

روح، آینه‌ای است از جنس نور که با فرمانِ آنچه در درکِ وجود است، شکل می‌گیرد؛ شکلی به او بدهید که خواسته‌ی پروردگارتان است.

سپاس، کلید درِ خانه‌ی بندگی است، آن را بخريد و آستان بوسِ خالقتان شوید.

اللهم عجل لوليک الفرج